

הישיבה החלה בשעה 9.45

- 1 -

ועדת החקירה - 28.3.74

ישיבה ק"ז (בודק)

סגן אלוף דוד גדליה

מס

אתה מפסיך להעיד בהן צדק?

היו"ר אגרנט:

כן.

ד. גדליה:

אתה מסרת עדות בפני אלוף משה גרין?

היו"ר אגרנט:

כן.

ד. גדליה:

זה היה ב-10.3.74. מסרת פעמיים עדות בפניו. בפעם השניה

היו"ר אגרנט:

זה היה ב-10.3.74. אתה מאשר את תוכן עדותך כנכונה?

כן.

ד. גדליה:

אתה בעדות הזאת אומר: "היה קצין אחד שהציג אפשרות

היו"ר אגרנט:

אחרת, והיא של תכנון לפלחמה, רק דחינו את הנחתו.

אחר-כך השתמשנו גם בידיעות מחקר. זה היה סגן סימן-טוב. הדברים מצויים בפני

הועדה. סימן-טוב העלה אותם כשעתו, לפני המלחמה, על הכתב. לאלוף הפיקוד

הועברו הידיעות באופן שוטף."

זה נכון מה שאתה אומר פה?

כן.

ד. גדליה:

6019

טס

- 10 - 2 -

ועדה החקירה = 28,374
ישיבה ק"ז (בוקר)
סגן אלוף דוד גדליה

זה המסמך ששם העליה את הדברים בכתב?
(מציג לעד מסמך)

הי"ר אגרנט :

הראה גם את המסמך הזה .
(מציג לפני העד עוד מסמך).

אחרי כן רשמה מי

לפני כן - מט
ס.י.

ועדת החקירה - 28,3,74
ישיבה ק"ז (בבוקר)

הערות: סא"ל ד. גדליה

- שני מסמכים אלה נכתבו על־ידי סגן סימן-טוב, כן?
כן. ד. גדליה:
- מה היה תפקידו של סימן-טוב אז?
קצין הסערך. ד. גדליה:
- במוקף הפקידו, איך זה קרה שהוא כתב את המסמכים האלה?
אני ביקשתי אותו. ד. גדליה:
- זה היה חלק מהפקידו?
כן. ד. גדליה:
- בכל אחר מהמסמכים האלה ישנן מחיקות. האם אחת עשית
את המחיקות האלה?
חלק מהמחיקות הן שלי, כן. יש גם הערות בכתב יד שלי.
האם המסמכים האלה היו פיועדים להפצה או לא?
המסמכים האלה נעשו קודם כל כריכוז עבורנו, ולאחר מכן
להפצה. ד. גדליה:
- מה זאת אומרת עבורנו?
זאת אומרת עבורי, עבור א המחלקה, מחלקת המודיעין הפיקודי;
ולאחר שהם עברו את הבדיקה והדיון על התוכן - להפצה. ד. גדליה:
- האם זה היה לקראת סקירה שבועית?
לא, ללא שום קשר. ד. גדליה:
- אלא?
לנדרים. ד. גדליה:
- משום משום שהיינו באותה תקופה כפי שהיתה, וחשבתי שיש צורך
לעשות בדיקה על כל מה שיש. ד. גדליה:

ועדת החקירה - 28.3.74

ס.י.

ישיבה ק"ז (כבוקר)

הער: סא"ל ד. גדליה:לנדוי:

אז האס רק סימן-טוב הכין חומר בשביל הסקירה או שזאת היתה

איזו חרכוכת של מה שהוא מכין ועוד דברים?

ד. גדליה:

יש פה גם דברים אחרים שקשורים לשטה, אבל עיקר החומר הוא

של.

היו"ר אגרנט:

האס הם הופצו?

ד. גדליה:

לא.

היו"ר אגרנט:

מדוע?

ד. גדליה:

אינני יכול כדיוק לתת חשובה כרגע. הם היו אצלי, אנתנו

דנו על המסמכים האלה, אני רשמתי הערות על גביהם וזה היה

צריך ללכת להפצה. אחרי שעברתי על המסמכים, סימנתי את ההערות, זה היה צריך

להיות מתוקן ולהיות מופץ. מדוע כדיוק זה לא הופץ אז - אני לא יכול לעת, אינני

יודע. השיטה היא שהקצין האחראי מביט את החומר, אני כורך אותו יחד אתו, מסמכים

את ההערות על הענין הזה, הוא מקבל את החומר חזרה, מחקן את ההערות - ולהפיץ.

ירין:

אני אולי לא הקשבתי לרגע. מה היתה הסיבה שזה לא הופץ?

ד. גדליה:

אינני יודע כרגע. כי אני מסביר: השיטה היא שהחומר מוגש,

אני כורך אותו יחד עם הקצין ואנשים נוספים לפעמים, מעיר

את ההערות; החומר מוחזר למי שהכין אותו, הוא צריך לחקן ולהפיץ.

היו"ר אגרנט:

הוא מחקן ו...?

ד. גדליה:

מפיץ.

היו"ר אגרנט:

אתה לא נחת לו הוראה לא להפיץ?

ד. גדליה:

ער כמה שאני זוכר - לא נתתי הוראה לא להפיץ.

היו"ר אגרנט:

זה משונה מאד שהוא על דעת עצמו החליט לא להפיץ.

ד. גדליה:

אינני זוכר מה היו הסיבות. על כל פנים יש שם הערות

שלי בכתב יד, שכשאני מסתכל בזה היום, נראה לי שזה היה

בהחלט מיועד להפצה.

.ס.י.

ועדת החקירה - 28.3.74

ישיבה ק"ז (בבוקר)

הערות: סא"ל ד. גדליהלנדוי:

מה ההבדל בין שני המסמכים האלה, הם כאו יום אחרי יום?

ד. גדליה:

מה שאני יכול להגיד כעת זו השערה. מאחר שהמסמך השני

יותר מורחב, ולפי מה שכתוב פה הוא הוגש יותר מאוחר...

היו"ר אגרנט:

מה מספרו של המסמך השני? איך זה מסומן למעלה על ידי?

ד. גדליה:

318. 318 הוא מסמך יותר רחב בהיקף שלו מאשר 319. לפי

מה שרשום כאן, הוא גם הוגש יותר מאוחר. יכול להיות שעל

בסיס ההערות של 319 נכתב המסמך 318 כמסמך יותר רחב.

ידין:

אבל גם במסמך הראשון אתה מחקה דברים, למרות שהוא היה

קצר, את ענין האפשרות שזה אמת ולא הרגיל.

ד. גדליה:

יש פה תיקונים שלי גם על המסמך הראשון. והשאלה שלי...

הבנתי.

ידין:

והתשובה, נדמה לי, אינני זוכר כרגע, אבל נראה לי לפי...

ד. גדליה:

זאת אומרת על יסוד ההערות והתיקונים הוכן המסמך השני.

לנדוי:

כנראה.

ד. גדליה:

ובמסמך השני עוד פעם מופיעים הערות ותיקונים. אז מה היה

לנדוי:

צריך להיות הסדר לפי זה? הוא היה צריך לחזור עוד פעם

ולחכין את הגירסה הסופית?

ד. גדליה:

לא, לא מוכרחים לכתוב אותו מחדש. גם פה יש הערות.

זאת אומרת אין פה הערה לכתוב את המסמך מחדש. היו פה

הערות עניניות תוך כדי המסמך. כשאני רואה כעת את שניהם, ושאלת אותי מה ההבדל -

אז נדמה לי שהמסמך השני הוכן כעקבות הראשון.

לנדוי:

אז עכשיו באה השאלה הנוספת: זה כבר תוקן והוכן מסמך שני,

עוד פעם תיקונים והערות על המסמך השני, ואחר כך לא קורה כלום.

6023

- 14 - 20 -

ס.י.

וערך החקירה - 28,3.74

ישיבה ק"ז (כבוקר)

הערן: סא"ל ד. גדליה

אז אני מסביר: השיטה היתה שזה מוחזר ל...
אני מכין. אבל לא קורה כלום. הרי הוא היה צריך להפיץ.
ואם הוא לא מפיץ - אז אתה וראי שואל אותו. הלא הזמנים

ד. גדליה:

לנרני:

היך די של מתיחות.

אחרי כן - א.א.

6021

הער סגן אלוף ד. גדליה

פיו"ר אגרנט: מצד אחד, אמרת שמצאת לנחוץ לעשות בדיקה יום יומית בתקופה זו

הערכות ^{10.31} ~~הערכות~~ ^{fe} מדיעות מדאיגות. מצד שני, כפי שנאמר, לא

קורה כלום, כאילו לא נעשה דבר. אתה יכול להסביר את זה?

ד. גדליה: לגבי המסמך השני רשום שהוא הוגש ב-3 באוקטובר. יכול

להיות שנבדק ב-3, יכול להיות שנבדק ב-4 באוקטובר, אני לא

יכול לדעת בדיוק מתי.

יכול להיות ש-4 עד 6 באוקטובר היה סימן טוב חולה ולא

יריין:

היה בתפקיד?

יכול להיות. אני נזכר שבאיזה שהוא יום הוא היה חולה.

ד. גדליה:

ב-4 ו-5 באוקטובר היה חולה. הוא חזר רק ב-6 באוקטובר,

יריין:

ואז - כך הוא אומר, לפי עדות שלא בדקנו אותה, ~~שש+6+6+6~~

לא היה, אחרי שהגיש את הדבר הזה הוא ניסה, אבל לא רצו לקבל. הוא חלה וב-6 באוקטובר

הוא חזר ואז הוחזרו לו מסמכים אלה.

עד כמה שאני זוכר, עברנו על מסמכים אלה ביחד אחר. אני

ד. גדליה:

והוא ביחד. ~~שש+6+6+6~~ ההערות שנרשמו - נרשמו בנוכחותו

והוא קיבל את המסמכים אליו, עד כמה שזכור לי. יכול להיות שחלה אחרי זה וזו

הסיבה שלא טיפל בהפצה.

אני לא יודע, הוא כותב שהמסמכים הוחזרו אליו ב-6, יכול

יריין:

להיות שעל ידי מישהו אחר.

יכול להיות שזה מישהו אצלו.

ד. גדליה:

אני חוזר לשאלה. אתה מעוניין, לפי דבריך, שבימים ~~שש+6+6+6~~

יריין:

הראשונים של אוקטובר חזא הערכה מודיעינית. אם ביום רביעי בבוקר

לא יצאה הערכה, וידעת שהוא חולה, למה לא דאגת שזה יצא? כך או אחרת?

יכול להיות שהיינו כבר במצב, שאחרי 4 באוקטובר כערב היה כבר

ד. גדליה:

ענין הגיחה.

6025

ידין:

ב-4 באוקטובר בבוקר?

היו"ר אגרנט:

אתה יכול להסביר מדוע מצאה לנחוץ למחוק שם הערות על הערכה
סתרימה על מלחמה, אחת ההערכות האפשרויות - אחת הייתה תרגיל

ואחת הערכה סתרימה.

ד. גדליה:

גם ההערכה של סימן-טוב -

היו"ר אגרנט:

ההערכה הסתרימה?

ד. גדליה:

כן. גם ההערכה השניה של סימן-טוב, גם בהערכה זו סימן-טוב
מציין באחד המסמכים שזו הערכה מסוייגת, נדמה לי שהיא הוספה,

איך לוטר, כך זה נראה אז לפחות, כדי שזה יכסה את כל האפשרויות התאורטיות.

לי נראה שזה לא סביר. התיקון שם נעשה יחד עם סימן-טוב. סימן-טוב לא התנגד לתיקון.

ההערכה שלו הייתה הערכה מסוייגת, כפי שהוא כותב. הוא לא התנגד לתיקון. לא היה מצב

שרעתו שונה מדעתי גם לאחר מכן. הוכן מסמך שבו הוספה גם אפשרות זו, שהוא עצמו

שיתף ציין אותה כמסוייגת. בזמן שעברו על המסמך, בזמן הדיון והתיקון הוא לא

התנגד לתיקון, כלומר הוא קיבל דעתי בענין זה.

ידין:

הוא כתב את זה ב-1 באוקטובר ואחרי מחרת. ב-3 באוקטובר לא רק

שהוא לא שיתף שחוזר על זה, אלא חוזר בפרוט נרחב מאד של כל

הסימנים המעידים.

ד. גדליה:

כאמור, המסמך השני הוא הרחבה של המסמך הראשון.

ידין:

למרות שמחרת שם את ההערכה על אפשרות מלחמה במסמך הראשון,

הוא חוזר על זה בצורה מורחבת.

ד. גדליה:

הוא בנה את כל המסמך הזה בצורה אחרת. על כל פנים, כאשר דנו

באפשרות זאת לא היה מצב שהוא נשאר בדעתו. זאת אומרת, הוא

קיבל את התיקונים בענין זה.

ידין:

לפי מיטב זכרוני, היה דיון בינך ובינינו?

ד. גדליה:

כן.

ידין:

ממש דיון פנים אל פנים בכל הנושאים האלה?

ד. גדליה:

כן.

6026

ידין:

לא דיון על ידי פתקים?

ד. גדליה:

לא. עד כמה שאני זוכר, גם ההערות שלי על המסמך נרשמו
כשהוא היה.

היו"ר אגרנט:

כשיש חילוקי דעות, דעתו של מי קובעת?

ד. גדליה:

בוודאי שדעתי, אבל יש שני מצבים אפשריים, אפשרות אחת היא
שמי שדעתו שונה בשלב הראשון מקבל את הדעה של מי שמעליו

ומסכים, אפשרות שניה היא שהוא אומר: השמע, אתה המפקד ואחא הבכיר ואני מוכרח
לרשום כמו שאחא אומר, אבל אני נשאר חלוק בדעתי. כאן לא הייתה האפשרות השני.

ידין:

מי זה סגן צבי בוקסנבאום?

ד. גדליה:

קצין שכאותה תקופה היה אחד מקציני המערך.

ידין:

מה הייתה דעתו?

ד. גדליה:

אני לא זוכר.

ידין:

מי זה סגן משנה שפיצן אריה?

ד. גדליה:

גם הוא אחד מקציני המערך.

ידין:

מה הייתה דעתו?

ד. גדליה:

אני לא זוכר. עד כמה שאני זוכר, לא היו דעות נוגדות.

ידין:

סימן-טוב טוען שעל חיבורהמסמכים האלה עבדו אחר שני

הקצינים ביחד. זה יכול להיות? הם היו כפופים לו?

ד. גדליה:

הם היו כפופים לו. אבל בענין העבודה על המסמכים אני לא

כל כך בטוח, משום שבוקסנבאום צבי, למשל, הוא קצין שעסק

בדרך כלל רק בנושאים טכניים.

ידין:

אקרא לך מהערות שלו, אני לא מסתמך עליה, אני רוצה רק

לדעת מה דעתך. הוא אומר: "על המסמכים הללו עבדו עמי

סגן צבי בוקסנבאום וסגן משנה שפיצן אריה. הארגומנטציה שלנו הייתה כזו וכו'.

ד. גדליה:

כאמור, זה לא נראה לי. לא היה מצב שיש אופוזיציה לדעה בדבר

אפשרות הרגיל, כאשר השלטון כופה דעתו על האופוזיציה.

אתה מחקה.

ידין:

6027

ד. גדליה:

אני מסביר שוב, יש שתי אפשרויות מחיקה, יש אפשרות שאומרים: אתה מוחק כי אתה קובע ואני מתנגד לזה, לא כך היה, יש אפשרות של מחיקה, שאני אומר: זה לא נראה לי ואני מוחק, והוא מקבל את זה.

לנדוי:

איזה ערך יש לכך שהוא אומר לך שהוא תקיף בדעתו ומתנגד? האם הוא יכול לפנות לפישהו לפעלה מסך?

ד. גדליה:

למה לא?

לנדוי:

האם זה מקובל?

ד. גדליה:

יש עוד דרך, כשמישהו ממשיך לעמוד על דעתו בתקיפות העניין יכול להביע לדיון חוזר.

ידין:

אתה נוהג לדיין דיון חוזר אצלך בדיונים האלה אתה נותן אפשרות לדיונים חוזרים, או כסופו של דבר אתה

חותך ומחליט.

ד. גדליה:

לפעמים חותך, ולפעמים בענינים מסוג זה, שקשורים בהערכה, אני מוכן לשמוע דעות גם מספר פעמים.

ידין:

למה לא קיבלת את ההערכה שלנו?

ד. גדליה:

זה נובע מההערכה הסופית שהמצרים לא יפתחו במלחמה ומזה שהיינו מסוכנעים שזה תרגיל בלבד.

ידין:

אתה היית קצין מודיעין כאמריל 1972?

ד. גדליה:

כן.

ידין:

היה אז קצין מערך בשם שמעיה ראובן?

ד. גדליה:

כן.

ידין:

אם הוא מוציא מסך בשם קצין מודיעין, זאת אומרת שזה באחריותך?

ד. גדליה:

כן.

6028

ישיבה ק"ז, בוקר
הער סגן אלוף ד. גדליהיריין:המסמך הזה אמנם לא הופץ. ~~הוא~~ זאת "סיוטת סקירת

כווננות הצבא". המסמך הזה עוסק בסימנים מעידים.

סעיף ב' במסמך הזה אומר "פעילות תוקפנית יזומה מצריח במסווה חרגילי בגלל:

1. שמירת המכצע כסוד על לכיצועו (הסוואתו כחרגיל), 2. ניצול ריכוז וארגון

הכוחות." לפני כן נאמר "כהכנות לכיצוע חרגיל גדול בהיקפו בזרועות השונות

צבא המצרי ("תהייר" למשל), נקבעה מילה שמשמעותה מעבר מהחרגיל למכצע אמת".

למעשה זוהי אותה סיטואציה, אבל אז ~~היא~~ ^{ההכנה} את זה כתור

סימנים מעידים יחד עם הרבה סימנים נוספים, למשל "צפויות שתי דביזיות מסוכנות

לחבירה עם שתי הארמיות הערוכות בקו החעלה. חבירה זו חבטא להערכתנו בשטח למרות

ההערכה כי תכוצע בהדרגתיות." ~~לפרטת+ששק+מפת+ההישו+או+הפרט+מבוער+~~

"על פי נסיונו מאז פלחמת ששת הימים ובמיוחד במלחמת ההתשה ידוע, כי התקנים

לקראת הידוש לוחמה חייבים להיות מלאים" במיוחד של חת"ס. צריך להשלים תקנים

לשריון. "מכאן שלמלוי תקני הנשק, היגבור הקו וריכוזי הכוחות האמורים

לעיל - לפי הפסגרות הידועות לנו - יהוו סימן מעיד לכוונות מצריות. מכיר כי

השלב הראשון בהשלמת הסד"כ בקו יחבטא בהשלמת תקני הארטילריה, הנ"ס והמרגמות

הכבדות בכל הדרגים. ביטוי זה בלבד יהווה סימן מעיד לכוונות, אף ללא סימנים

נוספים באותו תחום כמו חבירה הדביזיות המסוכנות והיגבור התקנים".

אני לא נכנס כרגע לסימנים תקשורתיים, אבל אחר כך כתוב

בקשר לעבודות בשדה: "לא חמיר נראה בקו החעלה ~~ששילים~~ מצריים חגורים וחמושים,

למרות שמצב הכוננות הכללי מועלה. סיבת הדבר אינה ידועה, אך נראה שמקור

החופעה בזלזול, חוסר הערכה נכונה וחוסר הקפדה על כללי הכוננות בקו הקדמי".

זהו מסמך יוצא מן הכלל. למעשה כל הדברים שכתבתם ~~הוא~~ אז,

ואני חושב שכתבתם מתוך ראייה מפוכחת, אלה הם כדיוק אותם דברים שקרו באוקטובר,

ולמעשה על חלק מהם מעיד סימן-טוב. לכן אני לא יכול להבין מדוע לא קיבלת

את ההערכה שלו, שלמעשה מבוססת על המסמך שלך בעצמך מלפני שנה.

ישיבה ק"ז, בוקר
העד סגן אלוף ד. גדליה

מסמך זה נכתב על ידינו לא לרגל ארוע מסוים.

ד. גדליה:

היתה פתיחות.

ידין:

במקרה אני יוזם המסמך, ואני מכיר את הענין. הוא

ד. גדליה:

לא נכתב לרגל ארוע מסוים אלא כדי לרכז מה שידענו

על נושא הכוננות. זו היתה מטרת המסמך. כתיבתו של המסמך נמשכה הרכה זמן,

והוא יצא כאשר נסתיים, היו גם דיונים על זה עם המטה הכללי, וכפי שרשום,

הוא הוגש כטיוטה להערוה למסכ"ל. כך שלא היה קשור בארוע מסוים.

עוד יותר טוב.

ידין:

נכון.

ד. גדליה:

לשאלה למה מצד אחד היתה לנו כל הרשימה, שבכלל

היתה יזומה על ידינו, ומצד שני היו דברים שחלקם מופיעים ברשימה ולא חשבנו

כפי שרשום שם, אני אומר טוב, היו תרגילים בשנים קודמות שבהם חשבנו, בגלל

הערכה בסיסית שתיתן אפשרות לחימה, שורך התרגיל עם יעשו גם תרגיל של הכוחות

לקראת לחימה. זו אחת הסיבות שדבר זה הופיע פה, כי זה הופיע בתרגילים

קודמים. בפעם הזו, משום שהיתה חסרה הערכה שלמצרים בכלל יש ענין ויכולת

לעשות לחימה -

הרי זה מעגל קסמים, הרי כל הכוונה של הסימנים

ידין:

המעידים היא שזה יהיה בסיס להערכה.

לחי קן א?

ד. גדליה:

זה נכון. לכן בנינו את המסמך. התערכה הבסיסית הייתה
שהמצרים לא ירצו את הלחימה. לכן ראינו בזה הרגיל גרידא,
ולא עם האפשרות של בנין הכוח.

לבני נושא המצנף - אני זוכר למה הוא הוכנס. רוב ביטויי
הכוונות שהיו לנו לבני הכוונות כצבא המצרי - והיה פה ענין של ויכוח בינינו לנן
המטכ"ל - היו בגלל מצב שהיה שריר לאורך הקו: כוונות כחשש מפעילות אווירית שלנו.
הביטוי שלה היה מופיע
ואז הייתה העלאה של כוונות. ידענו על העלאה כוונות
המטכ"ל היה לפעמים עושה מזה העלאה כוונות ככל הצבא. אמרנו:

אם זה בכל הצבא, מדוע לא רואים את הביטוי בקו. אז אמרנו: תיחכזה שחי אפשרויות,
האחת - שזה למעשה כוונות ג.ס. שהצבא נותן כוונות ג.ס., ואז את ההגנה האווירית
ואת חיל האוויר זה מחייב לגמרי. כן בזמן שבכוחות היבשה את החייל הכודר זה
לא מחייב. וזוהי הסיבה שחשכנו -

ירי:

אחת הסיבות. הסיבה השניה - משמעה לקויה.

ד. גלדיה:

חשכנו שאם הצבא המצרי הולך באמת ללחימה בפסדו של
לחימה, אז אותו ~~הוא~~ לא יהיה קיים. כך חשכנו.

לנדוי:

אני טעם אינני מכין! את הדברים שאמרת לפני רגע.
אם זה כרוך שהמצרים אינם מתכוונים לתקוף בשום אופן -
יהיה המצב בשטח אשר יהיה - אתה יכול לסגור את המשרד שלך וללכת הביתה. בסביל
מה אתם אוספים את כל החומר הזה? אלא כמובן אם נפתחת האש, אז ברור שטעיתם.
אני משתדל להחזיר את עצמי לאותו מצב שהיה אז, ולא כפי שאנו יודעים אותו היום.

הער: סגן אלוך דוד גדליה

ד. גדליה: החקירה היא נכונה לרגע מסוים. יכול להיות טלאחריית יהיו אלמנטים שיסתנו.

לנדוי: יש פה אלמנטים מכריעים. קידום החת"ם... כל זה היה?

ד. גדליה: ענין הקידומים שהם בעלי משמעות הוא נכון, אבל אנו כבר ידענו על כך ב-5 לחודש.

יריין: תראה מה שהוא כותב בפספס של ה-3 לאוקטובר.

ד. גדליה: ענין קידום החת"ם - אנו ידענו עליו ב-5 לחודש.

היו"ר אגרנט: כאשר הוא ב-3 לחודש מעלה קודם-כל הערכה ראשונה: הרגיל. אחר-כך הוא מעלה הערכה מסוייגת של נטיית מצרים למלחמה. מדוע צריך היה למחוק את זה? - אינני מבין. הערכה מסוייגת - והיו סימנים לזה. מה הוודאות של הרגיל? אני יכול להכין שאתם נוסטים לחשוב שזהו הרגיל. אבל יש גם דעה, הערכה מסוייגת. מדוע למחוק את זה? זה היה דעת סימן-טוב.

ד. גדליה: זו היתה דעתו כאמור. הופיע חתת הכותרת של הערכה מסוייגת. לי אז זה נראה - אני חוזר על מה שאמרתי קודם - כדי להשלים את כל האפשרויות הטכניות. היה דיון בענין זה. לי זה לא נראה. סימן-טוב לא נשאר בדעתו אחרי הדיון.

לסקוב: יש לי שלוש שאלות. השאלה הראשונה: אם אני לוקח את התפיסה של הסודיעין של הפיקוד, כשאומר לך קצין הסערך שהרגיל הזה זה הכנות למיתקפה, ואתה יודע שמקורזה אחרים שגם אלה שטוענים שזה הרגיל, אומרים שזה בין הראשון לחודש והשני. האם לא התחייב, האם לא כלט הצורך לאיזה שהוא מעשה דחוף לעמת את התפיסה, שכאן עומדת להיות הכנה להתקפה וכאן מישהו אומר שזה הרגיל

ועדת החקירה - 20.3.74
ישיבה ק"ז (כבוקר)

העד: ד. גוליס

לסקוב (המשך):

עימות כזה לא נעשה. האם עשית את העימות הזה עם אלוף הפיקוד, האם עשית את העימות הזה עם רמ"ח מחקר, האם עשית את העימות הזה בענף 6 באיזה צורה שהיא? אם מישהו אומר לך: אני חושב שזוהי הכנה למלחמה, ואתה יודע על הראשון לחודש ותשביעי לחודש, אז גם אם אתה חושב שאלה "פרפרים" - האם עשית עימות כנקודה זו. כאן יש לך הזמן מהראשון לשביעי, כאן מוכרחת להיות פעולה של דחיפות, לעשות את העימות מוקדם ככל האפשר במקום להתוות, או להגיד לו: תשאר פרטים, אינך חושב כך?

ראשית, כאמור - עד כמה שאני הבנתי - הוא לא נשאל בדעתו. זאת אומרת, הוא קיבל את דעתי.

ד. גוליס:

נניח שקיבל את דעתך. אבל אתה - -

לסקוב:

שנית, אנחנו קיימנו, עד כמה שאני זוכר, שיחות יומיות באוהה תקופה עם מחלקת מחקר..

ד. גוליס:

זה לא עסק שהולך דרך-אגב. זה ענין גורלי.

לסקוב:

אתן לך עוד דוגמה: אתה בעדות שלך אסרת, שהיית בדעת

שכאן הולך להיות חמרון, שכל הריג הוא שיגרתי, הוא לא עד כדי כך כולט. הבנתי שאסרת שאין מה להיות סודאג. מומיע אצלך קצין זוסר, הפרט הדרגה בינכס שלוש דרגות, והוא אומר לך: זה מסווה להתקפה. גם אם הוא היה מציין לך את החומר שאתה השאר אותו לדיון עם אמ"ן - המסמך הקודם שהיה - אפילו כשכיל לקיים נייטרליות של זרימת חוות-דעת או הערכות, פנייה לאלוף הפיקוד? הרי אתה אצלו מסונה על האתראת. פנייה לראש מחלקת מחקר, פנייה לענף 6, למישהו?

דעת החקירה - 28.3.74
 ישיבה ק"ט (בבוקר)
 העד: ד. גדליה

אני אומר שכאותה תקופה קיימנו שיחות שוטפות כמעט
 כל יום עם מחלקת מחקר.

ד. גדליה:

אינני מדבר על השיחות שניהלתי, אלא על ~~השיחות~~ התחושה
 של דבר שהוא סותר את הרעה שלך. לענין סגן, לא סגן אלוף
~~הצבא הירוק~~ שיכול לשים אותך הצמדה. סגן. כפוף לך.

לסקוב:

הזמנתם טיסת צילום שהיתה צריכה להקיים ב-2 לחודש

ולא הקיימה. למה?

למה היא לא הקיימה ב-2 לחודש?

ד. גדליה:

למה הזמנתם אותה? הם כשכיל להרגיז את ח-נ.ס. הפצרי?

לסקוב:

כדי לדעת אם יש איזה שהם שינויים.

ד. גדליה:

אתם הזמנתם אותה. מהי?

לסקוב:

ב-1 לחודש.

ד. גדליה:

היא לא כוצעה ב-2 לחודש. היא כוצעה ב-3 לחודש והפילם

לסקוב:

נקרע (ד. גדליה: נכון) היא כוצעה אחר-כך ב-4 לחודש.

הפענוח עבר כל הלילה. דיווחת לאלוף בלילה, ב-4 לחודש, כשהתחילו לבוא ~~השיחות~~ קטעים

שהארטילריה החקמה?

כן. מאחר והסרט מגיע קודם למטכ"ל, קיבלתי את תוצאות

ד. גדליה:

הדיווח מהמטכ"ל כבר שהסיכום הוא שיש הגבור של 60

סוללות ארטילריה, ואז דיווחתי על כך.

מהי? ב-4 לחודש?

הי"ר אגרנט:

כלילה.

ד. גדליה:

לסקוב: קשה לי להבין. אומרים לך שהמרון זו הכנה מהראשון עד השביעי. אם אתה מייחס איזון שהוא מסקל לדעה של האיש שמפונה אצלך על המערך - אתה נוחן הערה שיעכר את החומר מחדש, שיבדוק? או שכך העניין נגמר? מי הזמין אצלך את טיסת הצילום? האוגדה, או שאחא יזמה זאת לכד?

ד. גרליה: אנתנד.

לסקוב: אתם יזמתם. אם אתה יזמה לכד, או האלוף יזם, או אמ"ן, או אג"ס?

ד. גרליה: הפיקוד דרש.

לסקוב: מי זה הפיקוד? מודיעין הפיקוד?

ד. גרליה: כן.

לסקוב: זאת אומרת, לא באה אליך דרישה מהאוגדה או מהסוצביס?

ד. גרליה: עד כמה שאני זוכר - לא.

לסקוב: לא לפי התורה של הפיקוד. לא לפי הנושא עצמו.

ידין: המסמכים שאתם מפיצים - כשאחא אומר: אילו זה היה מופץ -

זה מופץ למי?

ד. גרליה: זה היה מופץ לאלוף הפיקוד, מחלקת מחקר, גורמים נוספים

במטכ"ל, לאמ"ן, לאוגדה, לאוגרות אחרות - חלוי מה זה היה.

ידין: כאשר אתם מפיצים לאוגדה או לגורמים בפיקוד, אתם מזכירים

את שמות המקורות של המוסר?

ד. גרליה: את הכינויים? - יכול להיות.

אני רואה בכל הטיוטות האלה סוזכרים
 זה במסמכים שמפיעים למטה?

ידין:

המסמך אם הוא יורר למטה, אז הוא הולך רק לאוגדא 252...
 או לשלושת האוגדות. זה הכל.

ד. גדליה:

זאת אוטרת, זה נוהג רגיל היה, המקורות האלה.
 אח הכינויים.

ידין:

ד. גדליה:

כרור שאח הכינוי ולא השם.

ידין:

לאן דינחת לאלוף על טיסת הצילום?

לסקוב:

אני חושב שאליו הביתה.

ד. גדליה:

כאיזו שעה?

ידין:

אחרי שקיבלתי. אינני זוכר את השעה המדוייקת. אני
 זוכר שנסעתי אחרי כן למשרד ונפגשתי שם עם קצין אג"ם

ד. גדליה:

ואחר-כך עם המחלקה.

אלוף הפיקוד היה במשרד?

ידין:

לא. אני נפגשתי עם קצין אג"ם.

ד. גדליה:

אתה אומר שדינחת לאלוף הפיקוד. זה היה לכיחוד?

ידין:

אני חושב שדינחתיו לו הכיחה.

ד. גדליה:

(היו"ר אגרנט: הוא חושב.) (לסקוב: אלוף הפיקוד היה בחיפה באותו זמן.)

ועדת החקירה - 28.3.74
ישיבה ק"ז (בבוקר)

הער: ד. גדליה

ד. גדליה:

יכול להיות שלחיספה. אני באתי אז לפיקוד. נפגשתי
שם גם עם קצין אג"ם וגם עם האנשים שלי. ואני דיווחתי
לאלוף - זה בטוח. אינני זוכר כרגע לאן..

יריין:

באיזו שעה זה היה - אחרי חצות או לפני חצות?

ד. גדליה:

נדמה לי שזה היה אחרי חצות.

נבנצל:

כאשר הערת לפנינו בפעם הקודמת ^{כ-1} ב-1 בינואר, אז כבר
ידענו את כל ההתפתחות. ואז זה היה כבר די ברור שהשאלות
שעורר סיסמן-טוב היו שאלות טובות מאד. לפה לא הזכרת את כל העניין הזה?

ד. גדליה:

האמת היא שלא זכרתי בדיוק את העניין הזה. המסמכים
האלה גם לא נמצאים ברשותנו כיום. הם לא היו ברשותנו.

יריין:

אתה חושב שהמסמכים האלה - - -

ד. גדליה:

הם ~~הם~~ נלקחו.

יריין:

לא חושבדו? זהו העתק.

ד. גדליה:

כשם פנים ואופן.

יריין:

כן נאמר.

ד. גדליה:

אני יכול להסביר שבחינת המיקומים. אני כ-6 לחודש
בלילה אחרי חצות - - - ולא חזרתי יותר לכאר-שבע אלא

אחרי המלחמה. לא היה שום דבר אחר שלא לדבר על הראש. אבל לו ~~היה~~ גם חשבה
וזכרתי - לא הייתה לי אפשרות טובה להגיע למסמכים.

יריין:

וחוא היה גם כן אתך, סיסמן-טוב?

ד. גדליה:

לא, כי הוא היה חולה. בימים הראשונים היה בפיקוד,
ורק אחרי מספר ימים, כאשר חשבנו שנצא לטמ - - -

ידין:
כל, אבל הוא ממשיך אחר כך בכל המלחמה.

סא"ל גדליה:
הוא היה בפיקוד.

ידין:
בבאר שכע כל הזמן?
סא"ל גדליה:
חלק מהמאמץ שהזמן.

ידין:
והיה גם בחפ"ק?
סא"ל גדליה:
והיה גם בחפ"ק.

היו"ר אגרנט:
אתה אוסר שסימן טוב בזמן שאחא סתקת את האפשרות
ההתראתית, לא עמד על דעתו. הוא הסכים לכסוף
לדעתך.

סא"ל גדליה:
כן.
היו"ר אגרנט:
אתה לא סציג את זה כצורה כזאת בעדות שאתה מסרת
בפני אלוף משה גורן. אחא אוסר פה: היה קצין אחד
שהציג אפשרות אחרת והיא של הכנות למלחמה, אך דחינו את הנחתו. אתה לא מספר
כאן שהוא ביטל את האפשרות הזאת.

סא"ל גדליה:
האלוף גורן סיד אחרי זה שאל האם המסמכים
וכל העניין הזה נמצא בפני גורם אחר של הועדה.
סאחר שדובר אתי על זה על ידי אבשלום שמואלי | הוא גם ציין את זה אחרי זה,
למעשה בכלל לא נגענו יותר בנקודה הזאת. הוא שאל לבני העניין אם המסמכים
נמצאים וכל זה, ועברנו הלאה. כל דברים האלה סופיעים בעדות ספורטת טנמצאת אצל
אבשלום שמואלי.

היו"ר אגרנט:
אני רוצה לשאול אותך שאלה אחת. מה המקור עכשיו
בצה"ל?
סא"ל גדליה:
בצה"ד 15.

ועדה החקירה - 28.3.74
 ישיבה ק"ז - 28.3.74
 ערוה סא' ל דוד גדליה:

אחה אַז ככר אינך קס"ף פיקוד דרום.	<u>היו"ר אגרנט:</u>
לא.	<u>סא' ל גדליה:</u>
מסתי?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
מלפני שלושה שבועות.	<u>סא' ל גדליה:</u>
מה תפקידך הנוכחי?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
אני הולך לקבל תפקיד של סגן מפקד בה"ד 15.	<u>סא' ל גדליה:</u>
מי המפקד הנוכחי?	<u>לסקוב:</u>
אל"ם יהושע שגיב.	<u>סא' ל גדליה:</u>
אחה רוצה להוסיף משהו?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
לא.	<u>סא' ל גדליה:</u>